

Туку щомъ изрече това, и единъ жельдъ паднѣ на носа му, и го раскървави. “Ето колко съмъ уменъ азъ,— рече той, и ся улови за носа,— Ако бы тоя жельдъ да бѣше толкози голѣмъ, колькъто го искахъ, не ми оставваше нити главѣтъ.”

Не укорявай свѣта; чтото е Богъ нарядилъ, все го е прѣмъдро нарядилъ.

МУХЫТЪ И ПАЯЦЫТЪ.

Единъ царь имаше сынъ, който си навъкнуваше да дума; “За что е направилъ Богъ мухыты, паяциты и тыя дребны животинкы, когато никого нищо не ползывать: Да быхъ мѣжялъ, сичкыты отъ свѣта щяхъ да затрыѣ.”

Еднѣжъ му ся случи, да побѣгне отъ боя, да го неубиѣтъ неприятелити. Като бѣгаше, влѣзе въ единъ шюмакъ, гдѣто сѣднѣ да почине, и задряма. Единъ отъ неприятелиты, който искаше да го улови живъ, вървѣше подыръжъ му скрышомъ, и го издебнѣ като спяше; нѣ когато ся